

L'analista de conflictes

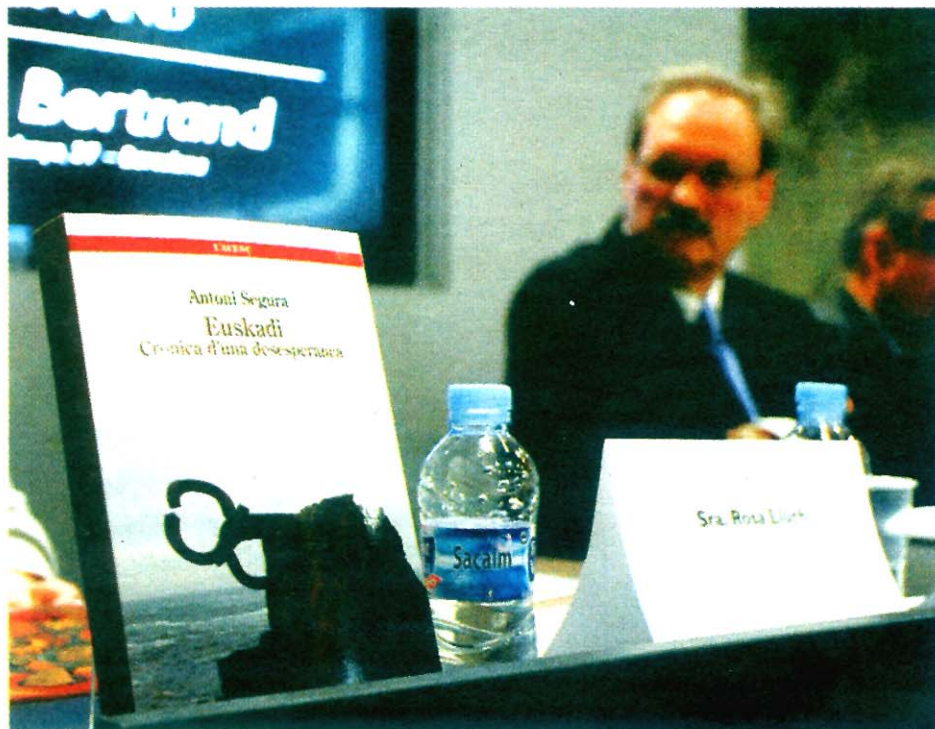
L'historiador Antoni Segura presenta un estudi del País Basc des de la fundació d'ETA

On hi ha un conflicte, hi ha Antoni Segura per analitzar-lo i explicar-lo. «No exageris. Els d'Amèrica del Sud de moment no han estat objecte del meu interès.»

Mentre el moment no arriba, l'historiador i col·laborador d'El Punt Antoni Segura, un dels grans entesos en el Pròxim Orient, Irlanda i el País Basc, acaba de projectar la seva atenció analítica en aquest últim, el País Basc, de tanta actualitat després que les darreres eleccions hagin propiciat que el PNB deixi de governar no per haver-les perdut sinó per un pacte del PSE-PSOE amb el PP. En altres llocs un pacte entre el PSOE i el PP seria considerat contra natura. Al País Basc va a favor de la natura perquè és un pacte d'Estat, poca broma.

El llibre de Segura es titula *Euskadi, crònica d'una desesperança* i l'ha publicat L'Avenç. Atenció amb els llibres d'aquesta editorial que depèn de la revista del mateix nom. El llibre de Segura es va presentar ahir a la recentment oberta llibreria Bertrand de la Rambla de Catalunya de Barcelona. L'establiment està en rodatge i encara no sap que un autor com ell convoca gent. Van faltar moltes cadires. Van acompanyar Segura el conseller d'Economia, Antoni Castells, amic de l'autor i un socialista crític amb el nacionalisme espanyol que ara fa front comú al País Basc; Antoni Batista, un altre especialista en el País Basc ara retirat del periodisme actiu per fer feina a la Generalitat, i Rosa Lluch, filla d'Ernest Lluch, assassinat per ETA el 2000. El llibre està dedicat al pare de la Rosa i «a totes les víctimes del conflicte». Del que passa al País Basc tot-hom en diu *el conflicte*. És i no és un eufemisme. És la manera resumida i concentrada de descriure el que agita el País Basc: el terrorisme però també les ànsies pacífiques d'obtenir la independència, les altres ànsies –alguns cops també violentes, amb contingut terrorista– d'impedir-la, la il·legalització de partits, els pactes contra natura, etcètera. Si hi ha *conflicte*, aquí hi ha Antoni Segura per desentranyar-lo.

Per què «crònica d'una desesperança»?

Un exemplar del nou llibre d'Antoni Segura, amb el seu autor, ahir, al fons. / ORIOL DURAN.

Perquè Antoni Segura creu que en les darreres negociacions, les que es van acabar amb l'atemptat a l'aeroport de Madrid, ETA va perdre una gran oportunitat, potser l'última, de posar fi a la violència de manera satisfactòria per a totes les parts. El trencament de la treva ha causat tant malestar entre un nombre significatiu de presos i de membres de l'esquerra *abertzale* que ETA, faltada de suports, pot veure's afectada pel que Segura anomena «implosió». La implosió, naturalment interna, pot fer que ETA acabi com els GRAPO: uns fanàtics que actüen sanguinàriament de tant en tant i sense nord.

Fins aquí la desesperança conclusió del llibre que ahir es va presentar. Per arribar-hi, Antoni Segura analitza les actuacions d'ETA des que es va fundar el 1959 i va perpetrar el primer atemptat amb mort el 7 juny del 1968. A partir d'aquí, i a través de molts testimonis directes, s'analitzen el darrers anys del franquisme –règim que ETA va contribuir a debilitar amb l'assassinat del vicepresident, Luis Carre-

ro Blanco–, la transició i la democràcia i com ETA, amb els seus atemptats, ha condicionat els tres períodes, al País Basc i a la resta d'Espanya.

Segons el documentat i detallista treball de Segura, ETA va començar a declinar amb la detenció de la cúpula llavors operativa a Bidart el 1992. L'any dels Jocs Olímpics, de l'Expo de Sevilla, de Madrid capital cultural i de la implicació –sempre interessada– de França en la persecució del terrorisme basc. La diferència entre el nombre d'atemptats abans i després d'aquella detenció en són la prova. ETA des de llavors declina, però cap a on? Cap als mètodes dels GRAPO? I el País Basc, com ho contempla, com en serà afectat? La resposta, en el llibre d'Antoni Segura.

El llibre no arriba a les eleccions passades, però Antoni Segura no deixa passar la presentació sense parlar-ne. «Els socialistes en minoria amb el suport del PP? Serà una legislatura curta, molt pressionada pel PP, que acabarà amb una ensulsiada socialista.» Paraula d'analista de conflictes.